

den almindelige Lønningslov af 24de April 1860. Det lykkedes ikke det Nar at tilvebringe Enighed imellem Thingene om en almindelig Bestemmelse med Hensyn til Maaden, hvorpaa de juridiske Embedsmænd skulde sættes paa fast Gage; man indskrænkede sig derfor til at optage en Bestemmelse i Finantsloven om, at naar et juridisk Embede blev ledigt, skulde det ikke længere lønnes med Sportler, men Embedsmanden skulde sættes paa fast Gage, og Sportlerne indflyde i Statsklassen; den faste Gage skulde fastsættes af Justitsministeren og sanktioneres af Hans Majestæt Kongen, dog saaledes, at Lønningen ikke for noget Embede maatte overstige 2,500 Rd., men ved Siden deraf sagde den nysnævnte almindelige Lønningslov, der udkom det Nar, hvilket iøvrigt var en Gjentagelse fra de andre Lønningslove, i sin § 2: „Saafremt der i Aarets Løb bliver noget af de Justits- eller Magistratsembeder ledigt, som nu lønnes med Sportler, da skal ved disse Embeders Besættelse Lønningsmaaden med Sportler ophøre og Lønningen fastsættes i Henhold til de i Finantsloven for 1860—61 § 9 B. f. derom givne Bestemmelser. Saafremt det ved Lønningens Fastsættelse er paatenkt at give vedkommende Embedsmand Adkomst til et Lønningstillæg i Henhold til denne Lovs § 1" — § 1 indeholder alle Lønningsbestemmelserne — „da maa dette Tillæg søges paa en Tillægsbevilling." Man seer altsaa, at der, lige umiddelbart før den almindelige juridiske Lønningslov traadte i Virksomhed, habes Lovgivningens udtalte Mening for, at naar de vare komne paa fast Gage, skulde de almindelige Lønningslove anvendes paa dem, og saa skulde vi nu desuagtet pludselig have gjort et saadant Spring, at paa eengang hele den foregaaende Tradition blev forladt, og alle de Grundfættninger ophævede, som man hidtil havde fulgt i Administrationen, og det alene, fordi man ved en bogstavelig Fortolkning af den paagjældende Bestemmelse maatte komme til en saadan Mening? Det var det, der gjorde mig i høi Grad tvivlsom, da Sagen forelaa, og bevirkede, at jeg ikke turde paatage mig Ansvar for at tiltræde den Mening, der blev udtalt af den høitærede Justitsminister. En saadan Bestemmelse vil være

i Strid med min finantsielle Retfærdighedsfølelse. Den vil dernæst være i Strid med hele Reglen for Afgjørelsen af den Slags Sager i den forløbne Tid. Retsbetjentloven er fremdeles ikke undtagen fra den almindelige Lønningslovs Bestemmelser, naattet der i denne udtrykkelig nævnes alle de andre Undtagelser, som i saa Henseende skulde finde Sted, og man har haft tidligere Exempler paa, at Retsbetjentene udtrykkelig ere blevne nævnte i Lønningslovene som de, paa hvem disse ikke skulde komme til Anvendelse. Alt dette gjorde Sagen i høi Grad tvivlsom for mig. Paa den anden Side maatte jo ogsaa alene det, at en anden Mening foresøgte af min høitagtede Kollega, der er ganske anderledes bevandret i Lovfortolkninger end jeg, gjøre, at jeg maatte betragte den saaledes, og jeg erklærede derfor ikke at have Noget imod, at Spørgsmaalet blev bragt ind under den lovgivende Magts Afgjørelse. Denne staaer jo langt friere end Administrationen, thi der følger ikke for den noget finantsielt Ansvar, hvis den virkelig skulde have grebet feil. Den kan tage sig det let i saa Henseende. Jeg skal heller ikke paa nogen Maade nægte Bøgen af alle de Grunde, min høitagtede Kollega har anført for den modsatte Formening, og hvis jeg kunde udtale mig, ikke som Den, der administrativt skulde afgjøre Sagen, men som Deeltager i den lovgivende Magt, vilde jeg stemme for hans Endringsforslag. — Jeg har kun hylt mig, fordi Angrebene have været af den Beskaffenhed, som om slet ingen fornuftig Grund kunde anføres for den modsatte Mening, og derfor har jeg anseet det nødvendigt at fremsætte den Række af Betragtninger, der fremkaldte Indenrigsministeriets Resolution, til hvilken Finantsministeren senere i det Væsentlige har henholdt sig.

Brot: Da jeg havde den Ære forleden Aften at henlede Opmærksomheden paa det foreliggende Spørgsmaal, troer jeg dog, at jeg bør tillade mig nogle Ytringer derom, skjøndt jeg maa erkjende, at den høitærede Justitsminister saa udtømmende og ansværligt, saa klart og overbevisende har udtalt Lovens Mening, at det vist vil være til Overflødighed, naar jeg søger at tilføie et Par Ord. Jeg skal